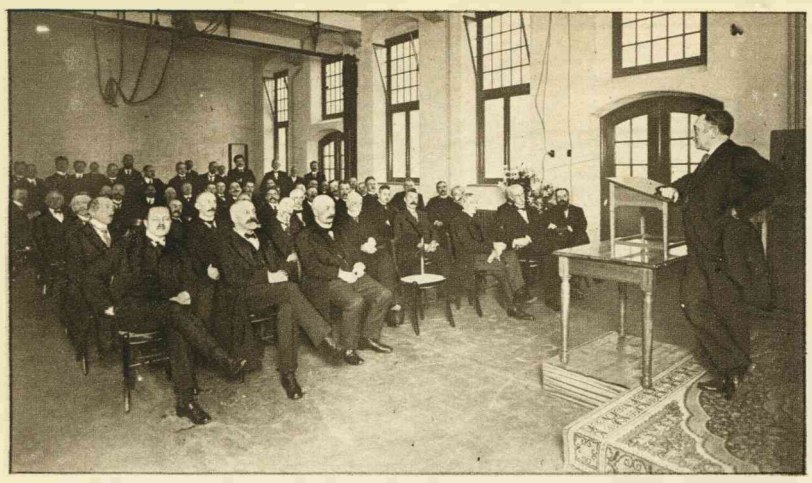

OPENING RIJKS-H. B. S. TE GOUDA.

Groep van officieele personen en genoodigden die bij de openingsplechtigheid der nieuwe Rijks-H.B.S. te Gouda aanwezig waren. Volgens deskundigen beantwoordt de school aan de hoogste eischen der moderne onderwijstechniek.

TOEVLUCHT VOOR ONVERZORGDE ZUIGELINGEN TE 's-GRAVENHAGE.

Door den burgemeester van Den Haag is verleden week officieel de nieuwe „Toevlucht voor onverzorgde Zuigelingen" aan de Malakkastraat geopend. Onze foto geeft een groep der aanwezigen.

zag, vroeg ik haar, hoe ze hem nu vond ? „Och kind", kreeg ik ten antwoord, „hij is al niet veel beter dan de rest". Hetgeen ik Frits nu natuurlijk elk oogenblik voorhoud ! Bij ons verlovingsdiner vroeg ze mij na afloop, of ik wel gezien had hoe hij den heelen tijd naar mijn vriendin Mies had zitten kijken, en zelfs mijn verzekering dat hij die heusch maar héél „matig" vond, deed haar niet van meening veranderen. „Zoo beginnen ze altijd," waarschuwde ze, „geloof me, ik ken ze". En den laatsten keer dat zij bij ons logeerde spiegelde ze mij ons huwelijk als volgt voor : „Je man zit natuurlijk voortdurend in zijn studeerkamer (Frits is scheikundig-ingenieur) en jij kunt alleen zitten en je vervelen. En als hij een knappe assistente krijgt, bedriegt hij je daar later mee !"

Frits bewondert m'n moed dat ik het nog met hem aandurf en toen hij mij vanmorgen naar den trein bracht zei hij ineens met 'n quasi-angstig gezicht : „toch zal ik blij zijn als je weer veilig terug bent. Tante mocht je eens bekeeren."

Maar tante is blijkbaar van tactiek veranderd. Tenminste zij negeert volkomen 't onderwerp „Frits". Toen ik haar zijn groeten overbracht liet zij als antwoord een gebrom hooren dat zoowel een goed- als afkeuring kon beteekenen, en toen ik haar vertelde dat hij al voor zijn proefschrift werkte, zei ze alleen met 'n sneer: „Och ja, *hij* is natuurlijk weer heel bizonder knap." Ik geef het dus maar op en praat over meer neutrale onderwerpen.

's Middags komt een vriendin van tante. Ik zit zoet erbij en schenk thee en kijk ondertusschen met weemoed naar buiten waar de zon schijnt. Prachtig weer om Frits van 't laboratorium te halen en samen heerlijk een eind te fietsen ! Nu hoor ik ellenlange zeurverhalen van de dames aan, terwijl de middag kruipt en ik alleen het vooruitzicht heb van 's avonds met tante naar het Kurhaus te gaan . . .

't Is al half elf als tante den huissleutel in de deur steekt. Ik ben voldaan over den avond : mooie muziek en veel goedgekleede menschen, die me ruimschoots vergoeden tante's voortdurend hatelijke opmerkingen. We komen in 't schaarsch-verlichte portaal. Daar komt Jaantje, tante's dienstmeisje, de trap af, een papier in de hand. „Dit lag in de bus, juffrouw, toen 'k zooeven thuis kwam." Als tante 't openvouwt en leest zie ik dat het een bewijs is van 't telegraafkantoor, waarop te lezen staat dat men getracht heeft een telegram aan te bieden en dat dit nu op het telegraafkantoor ligt ter afhaling.

Ik word wit van schrik. Misschien van Frits, dat hij ziek is geworden. En ik wil al dadelijk de deur uithollen om gauw met de tram naar het telegraafkantoor te gaan. Maar daar zegt tante met hatelijk-kalme stem, dat het telegram evengoed voor haar kan wezen : een vriendin van haar in Groningen is ziek en nu kan het wel zijn dat de toestand ernstiger is geworden en dat zij, tante, verzocht wordt te willen overkomen.

En dan zou zij toch meteen terug moeten telefoneeren.

Ik had tante nooit zooveel fantasie toegedacht. Maar 't is waar, op 't papier staat niet vermeld of het telegram aan haar of aan mij gericht is . . . Dus stappen wij beiden de deur uit.

Natuurlijk gaat er juist een tram voor onzen neus weg. Ik waag voorzichtig het denkbeeld van een taxi te opperen, hetgeen door tante met 'n „met de tram ben je er even gauw", wordt beantwoord. Ik ben nu werkelijk heel erg ongerust.

Frits klaagde gisteren nog over moeheid, hij werkt te hard. Misschien is nu de reactie gekomen . . .

Aan een telegram voor tante denk ik niet meer, ik begrijp zelfs niet waarom zij er nu bij is.

We zitten in de tram, die langzaam vooruit gaat, elke halte stilhoudt. 't Is al elf uur. In de tram zitten vroolijke dienstmeisjes, die door haar vrijers naar huis worden gebracht.

Ik kamp met tranen. Tante is nu ook eenigszins ongerust geworden.

„'t Kan wel zijn dat ik morgen al op reis moet," zegt ze.

Zelfs het vooruitzicht dat ik dan weer naar huis kan gaan is niet in staat mij op te vroolijken.

't Telegram is toch voor mij.

We zijn bij 't telegraafkantoor, gaan naar binnen en geven 't reçu af. En ja, het telegram is voor mij.

Even duizelt 't me.

Dan scheur ik 't open. Van Frits !

„Hopenlijk nog niet bekeerd. Slaap lekker.

Frits."

***

Ik ben radeloos.

Als heel ver weg hoor ik tante's stem :

„Wat is 't ?"

En ik weet niet wat te antwoorden.

Dan zeg ik heel zacht :

„Het is van Frits.

Hij wenscht me goeien nacht."

H. R.

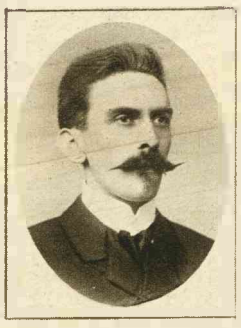
Niemand is vrij, die zich niet beheerscht.

Epictetus.

Vraag niet *wie* iets gezegd heeft, maar geef acht op *wat* er gezegd wordt.

Thomas à Kempis.

W. K. N. GEERLING †.

In den ouderdom van 47 jaar overleed te Amsterdam de heer W. K. N. Geerling, in leven directeur der Ooster Gemeente-gasfabriek.

J. F. L. DE BALBIAN VERSTER.

Den 4den November herdacht de heer J. F. L. de Balbian Verster, redacteur van het Nieuws van den Dag, het feit dat hij 25 jaar aan dit blad werkzaam was.

VEILINGSGEBOUWEN R.-K. TUINDERSVEREENIGING „KENNEMERLAND"

Verleden week werden te Beverwijk plechtig ingewijd en officieel geopend de veilingsgebouwen van de R.-K. Tuindersvereeniging „Kennemerland". De plechtigheid had plaats onder enorme belangstelling.

FREDERIK VAN PESKI †.

Te Katwijk is op nog zeer jeugdigen leeftijd overleden de bekende Rotterdamsche kunstschilder Frederik van Peski.

D. G. E. WOLTERBEEK MULLER †.

Te 's-Gravenhage is in den ouderdom van bijna 80 jaar overleden de oud-kapitein ter zee D. G. E. Wolterbeek Muller, een der veteranen van onze Zeemacht, wiens loopbaan menige roemrijke bladzijde van de geschiedenis van ons zeewezen vult. De overledene, die zijn carrière in 1854 op Z. M. „De Ruijter" aanving, werd in 1883 wegens lichaamsgebreken op aanvraag gepensionneerd. Hij was drager van het officierskruis van de Eiken Kroon.

FEESTVOORSTELLING JAN C. DE VOS.

De huldiging van Jan C. de Vos in „Pomarius". Scène uit het eerste bedrijf. Van links naar rechts Johannes Pomarius — Jan C. de Vos; Willem — Joh. Kaart Sr.; Jhr. Mr. Van Neerenheul — Cor Schulze. *(foto Couvée.)*

JOS. VERLINDEN,

directeur van het Vlaamsche Operetten-gezelschap van het Interneeringskamp te Harderwijk. Een jong en veelbelovend tooneelspeler.

(Zie nevenstaande foto.)

Het Vlaamsche Operettengezelschap, onder de kundige directie van den jongen tooneelkunstenaar Jos. Verlinden, gaf Woensdag 8 en Donderdag 9 November, zijn eerste voorstelling in den Kampschouwburg te Harderwijk. Opgevoerd werd „De dochter van den Tamboer-majoor". Het succes was uitbundig. *(foto's Du Houx.)*